

नाटकं

वेवखतोऽर्घ्यादिभिरहंभेषु
 भवतुक्तते पूजयामास मां सः ।
 ततस्त्वहं तं शनकैरवोचं
 वृतः सदस्यैरभिपूज्यमानः ।
 प्राप्नोऽसि ते विषयं धर्मेराज !
 लोकानर्हयानहं तान् विधत्स्व ।
 यमोऽब्रवीत्मां न मतोऽसि सौम्य
 यमं पश्येत्वाह स त्वान्तपस्वी ।
 पिता प्रदीप्रापिसमानतैजा
 न तच्छब्दमवृत्त विपकालुम् ।
 दृष्टस्तेऽहं प्रतिगच्छस्व तात
 शोचत्यसौ तव देहस्य कर्ता ।
 ददानि किञ्चापि मनःप्रकीर्तं
 प्रियातिपेक्षव कामान् शृण्वीष्व ।
 तेनैवतुक्तस्तमहं प्रब्रवीचं
 प्राप्नोऽसि ते विषयं दुर्निर्वर्तनाम् ।
 इच्छामाहं पुण्यकृतां सन्दहान्
 लोकान् द्रष्टुं यदि तेऽहं वराहः ।
 यानं समारोप्य तु मां स देवो
 वादैर्युक्तं सुप्रभं भातुमत्तत् ।
 सन्दर्शयामास तदात्मलोकान्
 सर्वान्क्षया पुण्यकृतां दिवेषु ॥”)

नाचिकेतुः, पुं, अयिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 नाटः, पुं, (नट + भावे घञ् ।) इत्यम् । देश-
 विशेषः । कर्णाटक इति ख्यातः । इति शब्द-
 रत्नावली । (तद्देशवासिनि, जि। यथा, राघ-
 तरङ्गिण्याम् । १ । ३०२ ।
 “नाटव चीलकर्णाटगाटादींश्च नरेचरान् ॥”)
 नाटकं, स्त्री, (नाटयतीति । नट + क्त्विच् + क्त्वात् ।)
 नटपद्यप्राप्ततभावादिमवयवविशेषः । तत्-
 पर्यायः । महात्परकम् २ । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः । तस्य लक्ष्यं यथा,—
 “नाटकं ख्यातवृत्तं स्यात् पञ्चसन्धिसमन्वितम् ।
 विलासहर्षादिगुणवत्तु युक्तं नानाविभूतिभिः ।
 सुखदुःखसमुद्भूतानागरवसमन्वितम् ।
 पञ्चादिका दशपरास्तत्राङ्काः परिकीर्तिताः ।
 प्रख्यातवर्गो राजर्षिर्घोरोदात्तः प्रतापवान् ।
 दिवोऽप दिवादिबो वा शुभपात्रायको मतः ।
 एक एव भवेदङ्गी अङ्गारी वीर एव वा ।
 अङ्गमन्त्रे रवाः सर्वे कार्ये निर्वहन्त्येवमुक्तम् ।
 चत्वारः पञ्च वा सुखाः कार्येऽष्टाष्टपुत्रवाः ।
 गोपुञ्जापसमायन्तु नन्वं तस्य कीर्तितम् ॥”
 इति सागरचन्द्रदर्पणे । १ । २७७ ।
 अपि च ।

“नाटकं स्यात् प्रहस्यं चावीगोऽङ्गस्तथा हिमः ।
 ईहान्तः प्रहसनं भागः समरकारकः ।
 बोधीति भरतः प्राह नाचंश्च दशरूपकम् ।
 नाटिका प्रेक्षकश्चैव चोटकं प्राकटं तथा ।
 गोष्ठौचलापशिष्यानि भागीद्विहीशरासकौ ।
 उल्लापकं श्रीगदितं प्रस्थानं नाच्यरासकम् ।
 दुर्मेक्षिका लासिका च कायश्चेलुपरूपकम् ।
 स्यात् सप्तदश संख्यं कञ्चयस्तत्र कथ्यते ॥

नाटिका

प्रख्यातोत्तमनायकं रचयन् राजर्षिवंशीह्ववं
 साङ्गं भङ्गजयान्वितं लयमयं तत्तत्पुराणाश्रयम् ।
 भाषावैभवसुन्दरं प्रविलसमानाविलासं बलद-
 ट्तिथ्याप्रमशेषसन्धिसहितं सप्ताङ्गवन्नाटकम् ॥”
 अन्वितु ।
 “देवतानां मनुष्याणां राज्ञां लोके महात्मनाम् ।
 पूर्ववृत्तादुपरितं प्रख्यातोदात्तनायकम् ।
 प्रवेशकविष्कन्धादिभिः सन्धिभिरन्वितम् ।
 इतिहासकथोद्भूतं सुखदुःखोदयेर्युतम् ।
 षट्पञ्चदशसप्ताष्टनवाङ्कैरनुभूयितम् ।
 नानाविलासकौलाभिः सर्वसिद्धिभिरन्वितम् ।
 नानाभावरसैराट्टं नाटकं सुरयो विदुः ।
 किञ्चिद्भङ्गविहीनम् न त्वाप्यं नाटकं कचित् ।
 आरम्भश्च प्रयत्नश्च प्राप्तिः सम्भव एव च ।
 नियता च फलप्राप्तिः फलयोगक्षयापरः ।
 इत्यवस्थापञ्चकं स्यात् नाटके कार्यवस्तुनः ।
 वंशुतं प्राप्तं भूतभाषाप्रभंशिका गिरः ।
 नाटके नियताः शस्ता एषा भाषा रसावहा ।
 भाषाविभाषाभेदेन प्राप्ततन्तु चतुर्दश ।
 सागध्यावन्तिका प्राच्या शौरसेन्यहमागधी ।
 वाङ्गीका दक्षिणात्याञ्च भाषाः सप्त च प्राप्तते ।
 शकाराभीरवाङ्गाणश्वरद्विडौडजाः ।
 वनौकवीविद्यातीनां विभाषाः सप्त कीर्तिताः ।
 केकेयी शौरसेनी च काची पाञ्चालमागधी ।
 प्राविही पाण्डुदेशी च भूतभाषा प्रकीर्तिताः ।
 वैदर्भी मागधी नाटी काम्बोजी चोपनागरी ।
 पाञ्चाली वडपमंशभाषा स्युर्दशभेदतः ।
 देवतादर्शनान्तश्च कर्तव्यं नाटकं युधेः ।
 राजर्षिदर्शनान्तं या तेऽपि देवैः समा मताः ।
 उदाहरणम् । सुरारिकवेरनर्षारघवं भवभूति-
 रत्तररामपरितं कालिदासस्याभिज्ञानशङ्क-
 नालक्षेबादि । इति नाटकलक्ष्यम् ॥” इति
 सङ्गीतदामोदरः ।

नाटकः, पुं, (नञ्ते शृङ्गते देवयोनिभिरत्र । नट +
 ञच् । ततः खार्त्ते कन् । यडा, नाटयतीति
 नट + क्त्विच् + क्त्वात् ।) कामाख्यास्यपञ्चतमेदः ।
 यथा,—
 “रेज्ञान्नां नाटके शैले शङ्करस्य महाश्रमम् ।
 निबलं वसति तत्रेश्वरदधीना तु पान्चती ॥”
 इति कालिकापुराणम् ।
 (नाटकशाखा । यथा, रामायणे । १ । ५ । १२१ ।
 “बन्धनाटकसहस्रं संयुक्तां सर्वतः पुरीम् ॥”
 नटतीति । नट + क्त्वात् ।) गर्भके, त्रि । इति
 आकरणम् ।

नाटान्कः, पुं, तरमुञ्जः । तत्पर्यायः । चेलालः २ ।
 चञ्चलः ३ सुखाशः ४ राजतेमिषः ५ लता-
 पनसः ६ सैदुः ७ । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 नाटारः, पुं (नट्या नटस्य वा अपत्यम् । “आर-
 गुदीचाम् ॥” ४ । १ । १२० । इति आरक् ।)
 नट्या अपत्यम् । इति सुग्धबोधयाकरणम् ।
 नाटिका, स्त्री, (नाटक + टाप्ति अत इलम् ।)
 नाटकविशेषः । यथा,—

नाटं

“कैशिकीट्टिसंयुक्ता नारीपरिचनोञ्जला ।
 चतुर्थसन्धिहीना च नाटिका वृपनायिका ।
 इयं अङ्गारवहुला ततः स्यात् कैशिकीमयी ।
 नट्टीयं कैशिकीट्टिर्न स्यादन्यरसाश्रया ।
 न कुञ्जरकराघातभाजं शक्नोति कन्दली ।
 तास्यां विटः पीठमर्दः सञ्चयी वादसञ्चयः ।
 अन्तःपुरचरो राज्ञ ईषद्विद्यो विदूषकः ।
 अत्र भार्याजितो राजा निश्चतः काममाचरेत् ॥
 अन्तःपुरगतां कन्यां देवीगुप्तं वियसति ।
 मन्त्रिणि न्यस्ताराण्यस्तु सुखसंस्थापितः प्रभुः ।
 युवा भूमिपतिः प्रायो निश्चतः काममाचरेत् ॥
 कन्यामिह परिणयविषयां देवीगुप्तं महिर्वी
 ज्ञानविरहेण । एके तु ।
 चतुर्भिरङ्गैरनुपादन्तिस्तन्निर्भृत्पनायकम् ।
 यत् कैशिकीरसप्रायं नाटकं सैव नाटिका ।
 पूर्वैकमात्राटकक्रमाद्रत्नावली नाटिका ।
 एवमन्यच्चैदोदयः ॥” इति सङ्गीतदामोदरः ।
 (अस्या लक्ष्यं यथा, साहित्यदर्पणे । १ । ५ । १६ ।
 “नाटिका कृष्णवृत्ता स्यात् स्त्रीप्राया चतु-
 रङ्गिका ।

प्रख्यातो धीरललितस्तत्र स्थापनायको वृपः ।
 स्यादन्तःपुरसन्ध्या सङ्गीतयाष्टतायवा ।
 नवागुरागा कन्याश्च नायिका वृपवंशजा ।
 सन्धुवर्त्तते नेतास्यां देवाद्यासेन शङ्कितः ।
 देवो पुनर्भवेण्येष्टेष्टा प्रगल्भा वृपवंशजा ॥
 पदे पदे मानवती तदशः सङ्गमो हयोः ।
 इतिः स्यात् कौशिकी खण्डविषयार्वाः सन्धयः
 पुनः ॥”)
 नाटयः, पुं, (नट्या अपत्यम् । नटी + टक् ।)
 नटीसुतः । इति सुग्धबोधयाकरणम् ।
 नाटैः, पुं, (नट्या अपत्यमिति । नटी + टक् ।)
 नटीसुतः । इति हेमचन्द्रः । ३ । २ । २२ ।
 नाचं, स्त्री, (नटानां कार्यम् । नट + “हृन्दोगौक्-
 धिकयाञ्चिकनकृचनटात् ञः ॥” ४ । ३ । १२६ ।
 इति ञः ।) इत्यगीतवादात् । तत्पर्यायः ।
 तौयंत्रिकम् २ । इत्यमरः । १ । ७ । १० ।
 (यथा, देवीभागवते । १ । ७ । ३० ।

“नाचं तनोषि सयुवा विविधप्रकारं
 नो वेत्ति कोऽपि तव ज्ञानविधानयोगम् ॥”)
 नटानां सन्धः । इति आकरणम् । नाच्य-
 रम्भनचञ्चलि यथा । अगुराधा १७ धनिष्ठा
 २३ पुष्यः = वृक्षा १३ पिषा १४ स्मृती १५
 ष्येष्ठा १८ श्रुतमिषा २४ रेवती २७ । इति
 ज्योतिषम् । * । नाचपलं यथा,—
 “देवर्षिचरितपालपूर्वैश्चरितान्वाणीकधम्मोदय-
 स्तनुस्तावाश्रितभूमिकाभिनयने स्यादर्धसिद्धिः
 परा ।
 संगीतायुतचित्तवृत्तिभरणा वशा भवन्त्यङ्गना
 ज्ञान शङ्करसेवयेति कथितं नाचं चतुर्वर्ग-
 दम् ॥
 यो यस्य द्युतिो भावः स तं नाचो निरीचते ।
 अतः सर्वमनोहारि नाचं कस्य न रञ्जकम् ॥”